

Titel: Kapitel V.

Citation: "Kapitel V.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e1356/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel V.

Sagens Parter.

§ 40.

Hvo der er ret Sagsøger eller Sagbol-
der, afgøres efter Lovgivningens almindelige
Regler.

Ligeledes afgøres det efter Lovgivningens
almindelige Regler, om det i Følge Retsfor-
holdets Befæffenhed er nødvendigt, at flere
Personer optræde som Processæller for at
udgøre ret Sagsøger eller Sagbolter.

§ 41.

Hvor et nødvendigt Processælleskab
mellem flere Personer finder Sted, og i et
Retsmøde en eller flere af disse udeblive,
medens en eller flere af dem give Møde,
repræsenterer den eller de, der møde, de
Udeblevne.

§ 42.

Myndigheden til at raade over Rets-
trætter som Part afgøres efter den borger-
lige Rets Regler; dog tages kun Hensyn
til Sagens egentlige Genstand, men ikke til
Processomkostninger.

§ 43.

Retten har ikke paa Embeds Vegne at
afkræve Parterne Bevis for, at de ere
myndige til at raade over Processen. Af-
visning paa Grund af Sagsøgerens eller
Sagbolterens Mangel paa Myndighed til
at raade over Sagen, finder derfor kun
Sted efter Paastand.

Dog kan Retten paa Embeds Vegne
afvise Sagen enten strax, eller naar de for-
nødne Oplysninger ikke fremstafes, naar
der ifølge den Maade, hvorpaa Parterne i
Processkrifterne betegnes, eller iøvrigt ifølge
de foreliggende Oplysninger er Grund til
at antage, at Nogen af dem mangler Myn-
dighed til at raade over Sagen.

§ 44.

Enhver kan baade som Sagsøger og som Sagsvolder gaa i Rette for sig selv.

Højesteret og Landsret kunne, naar en Part's Processkrifter findes uforstaaelige, tilbagevise disse og tilkendegive Parten, at han maa lade sin Sag udføre for sig af en Sagsfører; ligeledes kunne de under de mundtlige Forhandlinger afvise en Part, der selv udfører sin Sag, og henvise ham til at lade en Sagsfører møde for sig, naar det viser sig, at han ikke kan fremstille Sagen med tilbørlig Ro og Klarhed. Retten trækker i de anførte Tilfælde de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Sagens Udførelse. Saaframt ovenomhandlede af Retten givne Paalæg, som ej ere Genstand for Anke eller Kære, ikke efterkommes, anses Parten som den, der ikke har indgivet de paagældende Processkrifter, eller som den, der udeligger under paagældende mundtlige Forhandling.

Kapitel VI.

Rettegangsfuldmægtige.

§ 45.

Sagsførere ere eneberettigede til at møde i Retten som Fuldmægtige for Parterne; dog kan der mødes af Berger for Umyndige og Umyndiggjorte, af Kuratorer for Mindreendte, af faste Advokater for Enker, ved Egtfælle, Veflæggede og Vefvøgrede i anden Grad af Eidelinien eller nærmere samt ved Personer, der staa i fast Tjenesteforhold til Parten, saaledes at de ere antagne af ham for ikke kortere Tid end en Maaned.

Den, der foregiver at staa i et af de ovennævnte Forhold til Parten, maa være rede til at føre Bevis herfor, naar det af Retten eller Modparten forlanges; dog kan Retten undtagelsesvis tilstaa en påsende Udførelse hertil.